

CURRICULUM VITAE - Prof. MUDr. Pavel Klener, DrSc.

Základní údaje:

narozen 9.4.1937 v Bratislavě, národnost česká
Vystudoval Fakultu všeobecného lékařství UK v Praze (promoce 1961),
pracoval jako sekundární lékař, odborný asistent, docent 2.interní kliniky FN, v letech
1988-1990 jako přednosta Onkologické kliniky. Od r. 1990 byl přednostou 1.interní kliniky
VFN do 31.12.2007., od r. 1989 do r. 2009 byl vedoucím katedry klinické onkologie IPVZ a
od r. 2002 byl ředitelem Ústavu hematologie a krevní transfúze. 7.11.07 odvolán z funkce
ředitele ministrem Julínkem. V současné době pracuje jako profesor I.LF a konsultant ÚHK.T.

Odborná kvalifikace:

1964 – atestace z vnitřního lékařství I. stupně
1967 – atestace z vnitřního lékařství II.stupeň
1971 – atestace z hematologie a transfúzní služby
1982 – atestace z klinické onkologie
1987 – atestace z organizace a řízení

Vědecké hodnosti a věd. pedagogické tituly:

1976-CSc. 1982-docent vnitřního lékařství
1986-DrSc. 1988-profesor

Akademické funkce:

Z činnosti na akademické půdě lze uvést funkci proděkana I.LF pro vědu (1990-1993). Od r.
1994 do 28.2.2006 zastával funkci prorektora pro vědu a prorektora editora. V odboru vědy
řídil Grantovou agenturu UK (GAUK), měl na starosti habilitační a jmenovací řízení, Fond
rozvoje vysokých škol a další aktivity týkající se vědy. Byl též prorektorem editorem
v nakladatelství Karolinum a předsedou Ediční komise rektorátu Univerzity Karlovy

Veřejná činnost:

1989-1990 ministr zdravotnictví a sociálních věcí ČR
 člen „Executive Board WHO“
 člen dalších 2 komisí WHO (Drug Policy a UNICEF/WHO joint Committee)
1990-1992 poslanec ČNR za OF, člen výboru pro vědu, předseda komise pro vědu
1992-1998 člen Rady vlády pro vědu
1992-1995 člen Komise pro vědu Parlamentu ČR
2003 navržen vládní koalicí jako kandidát na funkci prezidenta ČR
2006- kandidát na senátora- nezávislý za SZ, postoupil do 2.kola
2008- kandidát na senátora za KDU ČSL,
2009- kandidát na europoslance jako nezávislý za KDU.
2010 –kandidát do voleb obecního zastupitelstva v Praze 1
2011 – odborný garant Odboru vědy MZD ČR

Politická příslušnost:

Kromě členství v ODA (1992-1995) nebyl nikdy členem žádné politické strany

Pracovní zaměření:

Zaměření vyplývá z jeho kvalifikace ve vnitřním lékařství, se zvláštním zřetelem k podoboru
hematologie. Od poloviny 70.let se systematicky věnuje též problematice onkologické,
zejména protinádorové chemoterapii. Patří k zakladatelům této disciplíny u nás. Již v r. 1974

vydal první monografii věnovanou této problematice. Organizoval řadu domácích i mezinárodních konferencí a aktivně pracoval v odborných společnostech (hematologické, chemoterapeutické a onkologické). V letech 1999-2003 byl předsedou České onkologické společnosti. Do r. 2008 byl místopředsedou správní rady grantové agentury MZ ČR. V současné době je předsedou akreditační komise MZd pro onkologii. V r. 2011 byl jmenován členem VR Interní grantové agentury MZ a jako odborný garant na odboru vědy a vzdělávání MZ ČR.

Publikační činnost:

Publikoval 19 monografií (10x jako jediný autor, 9x jako hlavní autor a editor). Spoluautorsky se podílel na několika dalších monografiích. V odborných časopisech publikoval více než 300 sdělení (45 v zahraničních časopisech). Je autorem a spoluautorem řady učebních textů pro mediky, bakaláře a zdravotnické školy. Za své publikace získal opakovaně různé ceny. Monografii „Protinádorová chemoterapie“ byla udělena Cena ministra školství, I. cena za odbornou literaturu IPVZ a cena Nadace Paula Janssena. Je autorem kapitol v několika monografiích domácích autorů a kapitoly v zahraniční monografii (Chemotherapy side effects and their management – Marcel Dekker, New York, 1999).

Pedagogická činnost:

1962-1972 výuka vnitřního lékařství na SZŠ
1967-1988 vedení stáží, praktik, seminářů pro mediky
1979 dosud přednášky pro mediky- 1.LF UK
1978 dosud přednášky v kurzech postgraduálního vzdělávání IPVZ. Autor a spoluautor učebních textů pro zdravotní sestry, bakaláře a pro studenty medicíny
2007-dosud přednášky na Vysoké škole zdravotní

Členství v odborných společnostech:

Domácí společnosti:

Česká lékařská společnost J.E.Purkyně – Onkologická společnost
Hematologická společnost
Internistická společnost

Člen Učené společnosti ČR
Člen Academia Medica Pragensis

Zahraniční společnosti:

International Society of Hematology (ISH)
American Society for Clinical Oncology (ASCO)
Multinational Association for Supportive Care in Cancer (MASCC)
European Association for Medical Oncology (ESMO)
European Association for Cancer Research (EACR)
European Association for Cancer Education (EACE)

Členství v redakčních radách:

Klinická onkologie
Časopis lékařů českých
Hematology (Harwood Academic Publisher)
Hematological Oncology (Wiley Chichester)

Organizace vědeckých shromáždění:

Jako člen organizačních výborů se podílel na organizaci mnoha domácích symposií a kongresů a 9 mezinárodních akcí. Samostatně organizoval:

- 1986 – generální sekretář mezinárodního symposia „Maligní lymfomy“
- 1990 – European School of Oncology (Lymfoproliferace)
- 1992 - Prezident 5.evropského kongresu EACE
- 1993 - organizátor kurzu European School of Oncology (Chemoterapie)
- 1994 - Prezident mezinárodního symposia „Supportive Care in Oncology“
- 1996 - Generální sekretář mezinárodního symposia „Chronic leukemias“
- 1998 - Prezident mezinárodního symposia „Supportive Care in Cancer“
- 2002 - Prezident 13.sjezdu České a Slovenské hematologické společnosti
- 2010 - předseda věd. výboru Pražského hematologického dne
- 2011- předseda věd. výboru Pražského hematologického dne

Ocenění vědecké a organizační práce:

1975 Hynkova cena za monografii „Použití cytostatik v hematologii“

1980 cena presidia Československé lékařské společnosti

1981 cena Českého literárního fondu za vědeckou literaturu

1981 cena Spolku lékařů českých

1981 cena předsednictva České lékařské společnosti

1987 čestné členství Československé onkologické společnosti
bronzová medaile Slovenské hematologické společnosti

1988 cena předsednictva České lékařské společnosti

1990 cena rektora UK za učební texty z onkologie

1992 čestné členství čs.hematologické společnosti

1995 stříbrná medaile za zásluhy o rozvoj vědy (UK Hradec Králové)

1995 pamětní medaile lékařské fakulty UK v Plzni

1997 cena IPVZ za publikaci „Proteinádorová chemoterapie“

1997 cena ministra školství za vědu

1997 čestné členství České lék. společnosti

1997 zlatá medaile Univerzity Karlovy

1998 cena rektora za nejlepší učebnici vnitřního lékařství

1998 cena Internistické společnosti za monografii „Cytokiny“

1998 medaile TG Masaryka

1998 jubilejní medaile UK k 650.výročí univerzity

1998 jubilejní medaile I.lékařské fakulty UK

1998 cena nadace Paula Janssena za monografii Klinická onkologie

1999 cena předsednictva České lék. společnosti za monografii „Podpurná léčba“

2000 cena IPVZ za monografii „Vnitřní lékařství“

2000 cena rektora za monografii „Vnitřní lékařství“

2000 cena Internistické společnosti za „Testy z vnitřního lékařství“

2002 pamětní medaile I.lékařské fakulty UK

2002 medaile Farmaceutické fakulty UK

2002 čestné členství Spolku lékařů

- 2003 **cena Nadace Českého literárního fondu a Nadace J.Hlávky v oblasti lékařských věd za rok 2002.**
- 2003 cena IPVZ za nejlepší vědeckou publikaci v r.2002
- 2003 **medaile prezidenta republiky za zásluhy o stát v oblasti vědy**
- 2003 Staškova cena nadace Paula Janssena za „Klinickou onkologii“
- 2004 cena rektora za učební texty „Vnitřní lékařství“
- 2005- čestné členství Slovenské hematologické společnosti
- 2005- pamětní medaile Ústavu experimentální medicíny AV ČR
- 2005- čestné uznání lékařské fakulty UK v Plzni
- 2006- pamětní medaile Univerzity Karlovy
- 2007- **medaile AV-ČR „De scientia et humanitate optime meritis“**
- 2008 Cena rektora UK za nejlepší věd.publikaci v r. 2007
- 2010 cena primátora Hl.města Prahy za rozvoj kongresové turistiky
- 2011 Cena České onkologické společnosti za nejlepší publikaci v onkologii v r. 2010
- 2011 **Medaile Jana Evangelisty Purkyně**
- 2011 Cena ČLS za nejlepší publikaci v r. 2010

Pobyty v zahraničí:

Kromě cest na mezinárodní kongresy, kam byl opakovaně zván jako „invited speaker“ (Montreal, Barcelona, Budapešť, Brusel, Hamburg, Bukurešť, Basel, Berlin, Mnichov absolvoval následující delší pobyty:

- 1965-1966 studijní pobyt na hematologické klinice prof. Bernarda v Paříži. Po obhájení disertační práce o promyelocytárních leukémiích získal titul „Assistant étranger“ univerzity v Paříži
- 1968 Berliner Akademie (Západní Berlín) – kurz o vyšetřovacích metodách v hematologii
- 1982 Přednáškový pobyt v USA (Mayo Clinic, University of Oklahoma)
- 1989 Visiting professor – University of Southampton (UK)

Další činnosti:

- 1978-2003 člen předsednictva Chemoterapeutické sekce Internistické společnosti
- 1979-1988 konsultant pro hematologii v ZUNZ Příbram
- 1982-1986 člen poradního sboru hlavního hematologa ČR
- 1982-1985 předseda komise hematologické onkologie ČHS
- 1986-1990 vědecký sekretář České hematologické společnosti
- 1983-1989 člen komise expertů RVHP pro protinádorovou chemoterapii
- 1985-1989 člen poradního sboru hlavního onkologa ČR
- 1985-1989 krajský odborník pro onkologii ve střeďočeském kraji
- 1985-1989 předseda hlavní problémové komise resortního výzkumu HPK-onkologie
- 1988-1994 člen výboru České hematologické společnosti
- 1986-2003 člen výboru Onkologické společnosti
- 1999-2003 **předseda České onkologické společnosti**
- 1988-2002 předseda komise pro obhajoby CSc. v onkologii
- 1988-2008 **vedoucí Katedry klinické onkologie IPVZ**
- 1990-2002 předseda komise pro obhajoby DrSc. – vnitřní lékařství
- 1990-2002 člen komise pro obhajoby DrSc. – onkologie
- 1990-2002 člen komise pro obhajoby DrSc. – nukleární medicína
- 1990-1993 **proděkan I.lékařské fakulty UK pro vědu**

1990-1993 člen vědecké rady MZ ČR
 1990-2008 člen vědecké rady IPVZ
 1990-2010 člen vědecké rady I.LF
 1990-2007 **místopředseda Správní rady grantové agentury MZ ČR (IGA)**
 1990-1995 člen Kolegia lékařských věd ČR
 1990-1994 člen předsednictva České lékařské společnosti J.E.Purkyně
 1991-1995 člen předsednictva Spolku přátel UK (Karolinum)
 1991-1993 člen ediční komise Avicena
 1991-1994 člen Čestné rady Lékařské komory Prahy 2
 1992-1995 místopředseda European School of Oncology (regionální úřadovny)
 1992-1995 předseda Správní rady Eiseltovy nadace
 1992-1998 **člen Rady vlády pro vědu**
 1992-1995 člen Komise pro vědu Parlamentu ČR
 1994-2000 člen sněmu AV ČR a člen dozorčí rady AV ČR
 1994-2006 **prorektor UK pro vědu**
 1994-2006 člen Správní rady Nadace ceny Karla IV.
 1997-2000 – předseda Správní rady
 1994-1995 člen Správní rady nadace „Demokracie a rozvoj“
 1994-dosud předseda Správní rady Heřmanského nadace hematol.onkologie
 1994-dosud člen Správní rady Národního vzdělávacího fondu (1997-2000 místopředseda)
 1992-2004 člen hlavního výboru Masarykova demokratického hnutí
 1994-dosud člen Rady pro mezinárodní spolupráci
 1994-1995 člen Správní rady České filharmonie
 1997-2003 člen Národní rady zdraví
 2000-2003 člen Správní rady nadace Trend
 2001-2007 předseda Správní rady Nadace Paula Janssena
 2001-2009 **člen vědecké rady AV ČR**
 2002-2008 člen správní rady „Pražského podzimu“
 2003- 2012 člen správní rady „Dilia“
 2003- dosud člen komise pro obhajoby DrSc v oboru „Biomedicina“
 2003- 2007 člen oborové komise IGA 03-Onkologie
 2003- dosud člen Academia Medica Pragensis
 2000- dosud člen Klubu českých hlav
 2004- dosud člen správní rady „Česká hlava“
 2004-2007 člen VR a předsednictva Vědecké rady Ministerstva zdravotnictví ČR
 2004- 2007 **soudní znalec pro obor zdravotnictví, onkologie, hematologie, interna**
 2005-2009 předseda akreditační komise –MZd- Onkologie
 2005-2009 člen akreditační komise MZd- Hematologie a transfuzní služba
 2005- dosud člen správní rady Národního vzdělávacího fondu
 2006- dosud člen dozorčí rady Nadace Scientia I.lékařské fakulty
 2007–2012 vedoucí redaktor českého vydání Current opinion in Oncology
 2009- dosud člen VR České lékařské komory
 2010- dosud člen sněmu AV-ČR
 2010- dosud člen Akademického senátu I.LF UK
 2011- opět jmenován členem akreditační komise MZD pro onkologii a hematologii
 2011- dosud **člen vědecké rady IGA MZ ČR**
 2011- dosud odborný garant na odboru vědy a vzdělávání MZ ČR

Údaje o rodině:

Otec Eduard Klener (1887-1964) byl účetním ředitelem zemského úřadu, matka Františka roz. Mirvaldová (1901-1988) byla v domácnosti. Manželka Marcela roz. Poštová je původním povoláním zdrav. sestra, později pracovala jako sekretářka v Ústavu teorie a praxe ošetrovatelství na I.LF. od r. 2004 je v důchodu. Dcera Mgr. Veronika Sirovátková (Klenerová), nar. 1972, je absolventkou pedagogické fakulty UK a je profesorkou Keplerova gymnázia, syn MUDr. Pavel PhD.,(1975) je asistentem Ústavu patologické fyziologie I.LF. Mám 2 bratry, starší RNDr. Jiří Klener, CSc. (1925) povoláním geolog zemřel 1998, prof. MUDr. Vladislav Klener, CSc. (1927) byl ředitelem Ústavu hygieny záření a t.č. je v důchodu.

Doporučení k udělení Národní ceny vlády České republiky Česká hlava Profesoru MUDr. Pavlu Klenerovi, DrSc.

Prof. MUDr. Pavel Klener, Dr.Sc., patří po desítky let k vůdčím postavám české medicíny. Vystudoval medicínu na Fakultě všeobecného lékařství UK a po promoci v roce 1960 začal pracovat jako internista. V rámci interního lékařství se záhy začal přednostně věnovat hematologii a onkologii. V obou těchto oborech rychle dosáhl vynikajícího postavení. Proslul zejména jako odborník na poli chemoterapie zhoubných nádorů a neváháme jej označit za průkopníka této terapeutické modalit u nás.. Již v roce 1974 vydal první českou monografii věnovanou chemoterapii a těsné spojení s ní jej doprovází do dnešních dnů. Velká část jeho publikační činnosti je věnována hodnocení účinnosti nových protinádorových léků a jejich kombinací a prověrce možnosti, jak snížit jejich nežádoucí vedlejší účinky. Vybudoval mezinárodně uznávaný systém postgraduálního vzdělávání v této problematice. Jeho velký přínos lékařské vědě umožnilo to, že ač klinik, po celou dobu si udržel velmi těsný kontakt s teoretickou medicínou. Na chemoterapii nádorů ho zajímalo netoliko to, že má příznivé klinické a nepříjemné vedlejší účinky. Vždy se snažil proniknout za hranice takových pozorování a přispět k objasnění mechanismů, jimiž používané léky zabraňují růstu nádorů a vyvolávají nežádoucí vedlejší reakce. To se mu v mnoha případech podařilo. Jako jeden z nemnoha klinických lékařů si osvojil styl myšlení plynoucí z postupné molekularizace medicíny a ovládl i jazyk, který jej vyžaduje. Je jeho velkou zásluhou, že nabytých znalostí a vědomostí uměl použít nejen k léčbě svých pacientů, ale že je sděloval studentům a široké lékařské obci, a to způsobem srozumitelným a atraktivním. Uplatnil při tom svou neobyčejnou schopnost komunikovat, a to nejen s lékaři ale i s neodbornou veřejností. Je vynikajícím řečníkem, velmi často zvaným na domácí ale i prestižní zahraniční konference. Ale je i mimořádně nadaným a pilným odborným spisovatelem. S jeho jménem je spojeno 20 vědecko-odborných knih, jichž je v 8 případech jediným autorem a v 9 hlavním autorem a editorem. Taková vědecko-literární činnost nemá v české lékařské obci obdobu. Za vrchol jeho tvorby lze považovat jeho dílo nazvané „*Nová protinádorová léčiva a léčebné strategie v onkologii*“ vyšlé v minulém roce. V knize, kterou napsal společně se svým synem, dokázal zhodnotit nejen současný stav terapie nádorů ale načrtnout i její vývoj v blízké budoucnosti. Je to dílo neobyčejně šťastné, protože harmonicky propojuje

klinické vidění s vysvětlením molekulových mechanismů, jakými jednotlivé současné terapeutické přístupy zprostředkovávají svůj ničivý efekt na nádorovou buňku. Vysvětluje je na pozadí událostí, které vedou k přeměně normální buňky v buňku s nádorovým potenciálem. Ona taková skloubení jsou záležitostí nesmírně těžkou, která vyžadují nejen letité klinické zkušenosti, ale i hluboký průnik do oblasti lékařské biologie. Dílo je důkazem schopnosti autora propojovat problémy na různých rovinách a jeho smyslu pro hierarchický řád. Zatímco obsahy současných monografií, ať již se týkají kterékoli oblasti současné medicíny, rychle stárnou, takové nebezpečí knize Klenerových nehrozí, aspoň ne v příštích několika letech. V díle se totiž předjímá budoucí vývoj, popisují se léky (a jejich principy), které jsou teprve ve vývoji nebo ve stadiu klinického prověřování, a do klinické praxe vstoupí - pokud budou uznány, že jsou toho hodny - teprve v průběhu příštího desetiletí. Toto neobyčejné dílo, která nemá obdoby v zahraniční literatuře dostupné autorům těchto řádků, se snad brzy dočká překladů do cizích jazyků. Ať již k tomu dojde či nedojde, neváháme označit poslední Klenerovu knihu za „dílo generační“ v tom smyslu, že ovlivní myšlení celé současné generace českých onkologů, a připravuje ji na vývoj oboru v druhé dekádě 21. století. K této monografii připojil letos další knížku nazvanou *Základy klinické onkologie*. Tato knížka je určená širší lékařské obci a studentům medicíny. Lze ji opět označit za dílo neobyčejně zdařilé. Ve stručné formě podává dokonalý přehled o tom, co by měl vědět lékař-neonkolog o zhoubných nádorech, jejich diagnostice a moderní léčbě. Nepochybujeme o tom, že tato poslední Klenerova monografie bude mít opět silný a velmi příznivý dopad. Lze si jen přát, aby špičkový specialista v jiných oborech počastoval naši lékařskou veřejnost podobnými stručnými, ale vysoce informativními díly.

V letech 1988-90 byl prof. Klener přednostou Onkologické kliniky 1. lékařské fakulty UK a v letech 1990 až 2008 působil jako přednosta 1. interní kliniky 1. lékařské fakulty UK. Krom toho zastával v letech 2004-08 funkci ředitele Ústavu hematologie a krevní transfúze. Prof. Klener též velmi aktivně pracuje v České lékařské společnosti J.E. Purkyně a po 4 roky (1999-2003) byl předsedou České onkologické společnosti. Byl organizátorem řady národních a celkem 9 mezinárodních konferencí. V řadě případů působil jako prezident těchto akcí.

Z předchozích řádků plyne, že prof. Klener je osobností mimořádnou na poli lékařské vědy a pedagogiky. Tím však jeho zásluhy o českou společnost a český stát nekončí. Ačkoliv se nikdy v dobách totality neúčastnil politického života, neváhal hned po sametové revoluci přijmout veřejné angažmá. Byl prvním porevolučním ministrem zdravotnictví. Ujal se této funkce bez zaváhání v době, kdy si nikdo nemohl být jist, jak se věci vyvinou. Vykonal v ní

množství záslužné práce a přes krátkost svého působení připravil naše zdravotnictví na budoucí změny. Dva roky působil jako poslanec v České národní radě a ve funkci vedoucího parlamentního výboru pro vědu se dokázal zasadit o řadu opatření, která byla pro další vývoj české vědy nezbytná. Odchod ze špičkové politiky mu umožnil vrátit se k vědecké práci, ale nikterak nenarušil jeho zájem o věci veřejné. Po dobu 6 let (1992-98) byl členem Rady vlády pro vědu a výzkum a po dobu 3 let (1992-95) pracoval v Komisi pro vědu Parlamentu České republiky. Fungoval jako proděkan pro vědu a výzkum na 1. lékařské fakultě UK (1990-93) a později po 12 let (1994-2006) byl prorektorem Karlovy university pro vědu. Měli jsme možnost setkat se s ním při výkonu této funkce. Upřímně jsme obdivovali jeho pracovní nasazení, ale i zásadovost uplatňováním pravidel vysoké odborné a mravní náročnosti při udílení vědecko-pedagogických hodností. Přesto, že na Karlově universitě nikdy nezastával funkci nejvyšší, činnost nejstarší střeoevropské university výrazně ovlivnil a přispěl k zvýšení její vědecké prestiže a významu, doma i v zahraničí.

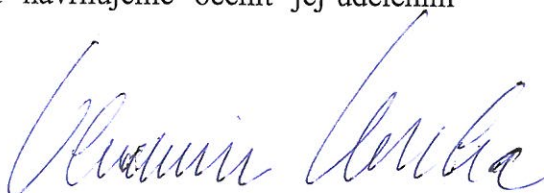
Jeho vědecká a vědecko organizační činnost byla zhodnocena řadou uznání, mezi nimiž jsou asi nejvýznamnější *Státní vyznamenání za zásluhy o stát na poli vědy* udělené prezidentem republiky v roce 2003 a medaile *De scientia et humanitate optime meritis* udělená Akademií věd České republiky v roce 2007. Výrazem uznání jeho velkého přínosu této zemi byl v roce 2003 návrh tehdejší vládní koalice, aby kandidoval na funkci presidenta České republiky.

Prof. Klener je mužem velkého nadání, neumdlévající píce, manažerského umu, železné vůle a vysoké osobní integrity. Tyto své vlastnosti dal plně do služeb české společnosti. Je nepochybně jedním z těch, kteří podstatně přispěli k tomu, že se naše země vrací do rodiny nejrozvinutějších evropských zemí.

Závěr . Na základě mimořádných zásluh prof. Klenera o lékařskou vědu, za vědecko-pedagogickou a organizační činnost, která přispěla k celkovému podstatnému zvýšení vzdělanosti české lékařské obce, a za jeho zásluhy o stát navrhujeme ocenit jej udělením ceny „Česká hlava“.

Prof. RNDr. Helena Illnerová, Dr.Sc.

Prof. MUDr. Vladimír Vonka, Dr.Sc.

V Praze dne 19.června 2012

Návrh na udělení ceny „Česká hlava“ prof. MUDr. Pavlu Klenerovi, DrSc.

Současná medicína se čím dál tím více specializuje a pod tíhou exponenciálně narůstajícího množství poznatků a informací ubývá integrujících osobností, jež jsou schopny udržet krok na špičce vědeckého poznání a zároveň obsáhnout medicínu v celé její šíři. Jedním z těchto vzácných zjevů je v českém akademickém a lékařském prostředí nepochybně prof. MUDr. Pavel Klener, DrSc., jenž tuto univerzalitu osvědčil v oblastech tak vzdálených, jako je molekulární biologie v onkologii na straně jedné a funkce prvního porevolučního ministra zdravotnictví na straně druhé. Prof. Klener je především internista, jenž jako lékař, někdejší přednosta interní kliniky I.LF UK i jako ředitel Ústavu hematologie a krevní transfuze v Praze a také jako autor monumentální učebnice vnitřního lékařství dokázal (a stále dokáže) pojímat vnitřní lékařství jako sice obsáhlý, ale přece jenom do značné míry jednotný obor.

Pavel Klener je průkopníkem chemoterapie zhoubných nádorů u nás a vůdčí odbornou osobností v této oblasti. První českou monografii o chemoterapii vydal již v roce 1974. Ve své následující publikační činnosti se Klener hodně věnoval hodnocení účinnosti nových cytostatik a jejich kombinací a možnostem, jak omezit jejich nežádoucí účinky. Klener v této oblasti vybudoval mezinárodně uznávaný systém postgraduálního vzdělávání. Ve vzácné rovnováze dokázal udržet své angažmá jak v teoretickém výzkumu, tak v praktické medicíně. Klener je vynikající a charismatický univerzitní učitel, jenž dokáže komunikovat nejenom se studenty medicíny a s lékaři jiných oborů, ale i s laickou veřejností. Jeho publikační činnost zahrnuje kromě více než stovky odborných článků (SCI 282, H=10) též na dvě desítky knih, z nichž nejslavnější je dílo „Nová protinádorová léčiva a léčebné strategie v onkologii“ a jeho rozsáhlá učebnice vnitřního lékařství. Klenerovy komprehenzivní práce nesou rysy klasických učebnic, jež, na rozdíl od mnohých současných monografií, nabývají až paradigmatického charakteru a neupadají hned v příští vědecké sezóně v zapomnění.

Příkladem může být kniha „Základy klinické onkologie“, jež sumarizuje současné onkologické poznání pro neonkology. Prof. Klener, jako mimořádně integrovaná a přitom mnohohrstevná charismatická osobnost, se aktivně angažuje jak v oblastech odborných (v letech 1999-2003 byl předsedou České onkologické společnosti ČLS JEP), tak i v oblasti politické (byl prvním porevolučním ministrem zdravotnictví, jenž připravil půdu pro jeho transformaci a 2 roky působil také jako poslanec v České národní radě). Po odchodu ze špičkové politiky se vrátil k vědecké práci, ale svůj zájem o věci veřejné projevoval i nadále. Byl členem Rady vlády pro vědu a výzkum, pracoval v Komisi pro vědu Parlamentu České republiky, byl proděkanem pro vědu a výzkum na I.LF UK a po 12 let (1994-2006) byl obávaným prorektorem Karlovy univerzity pro vědu. Obávaným proto, že dokázal odolávat různým klientelistickým a lobbyistickým požadavkům a systémovými kroky dokázal udržet vysokou úroveň vědecko-pedagogických hodnot udělovaných na Karlově univerzitě. Jestliže dnes má toto učení v porovnání s ostatními středo- a východoevropskými zeměmi na mezinárodní scéně relativně prestižní postavení, pak je to z velké části nepochybně zásluha Pavla Klenera.

Vzhledem k mimořádnému celoživotnímu přínosu Pavla Klenera pro českou i světovou onkologii, medicínu a vědu vůbec a s ohledem na jeho mimořádné zásluhy v organizaci lékařského vzdělávání a vědy, navrhuji udělit mu prestižní ocenění Česká hlava.

V Praze dne 20. června 2012

Prof. MUDr. Cyril Höschl, DrSc. FRCPsych.